

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΥΡΙΟΥ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΑΚΕΛΟΥ: 47/2023

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 13 /2024

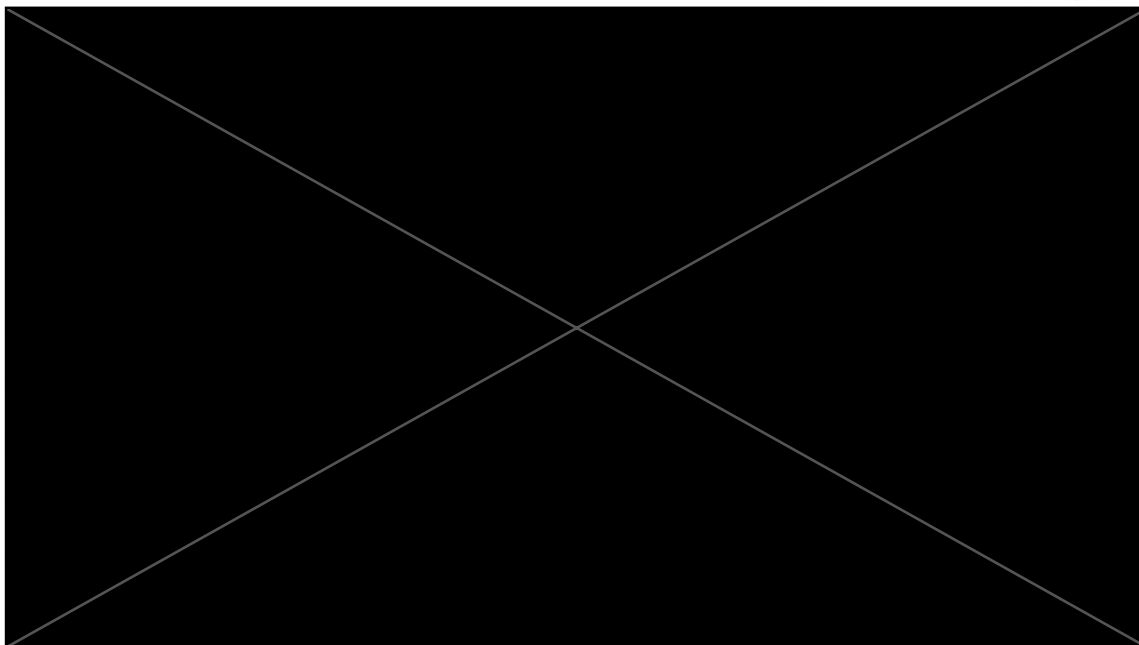
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΥΡΙΟΥ

Αποτελούμενο από την Ειρηνοδίκη Λαυρίου Μαρία Μαντζουρανάκη με τη σύμπραξη της Γραμματέως Αγγελικής Κατσίκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στο Λαύριο, στις 29 Σεπτεμβρίου 2023, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

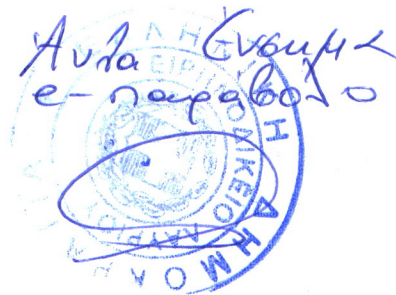
μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Μιχαήλ Κούβαρη (ΑΜ/ΔΣΑ 31778).

Των καθ' ων: 1) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία

Η αιτούσα με την από [redacted] αίτησή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του δικαστηρίου αυτού με αριθμό έκθεσης κατάθεσης [redacted] 2023 ζήτησε όσα αναφέρονται σ' αυτή. Για τη συζήτηση της αίτησης ορίστηκε η δικάσιμος που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, που έγινε δημόσια στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, ο πληρεξούσιος δικηγόρος της αιτούσης ανέπτυξε και προφορικά τους ισχυρισμούς του και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσε.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Όπως προκύπτει από τις υπ' αριθ. [REDACTED] εκθέσεις επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, Αθανασίου Μπουσδούνη, που προσκομίζει και επικαλείται η αιτούσα, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αιτήσεως με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στις καθ' ων η αίτηση αντίστοιχα. Επομένως, με δεδομένο ότι η αναγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων (άρθρο 226 παρ. 4 εδ. δ' του Κ.Πολ.Δ.), εφόσον οι καθ' ων δεν παραστάθηκαν κατά την παραπάνω δικάσιμο, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το πινάκιο, πρέπει να δικαστούν ερήμην, πλην όμως η συζήτηση της υπόθεσης θα προχωρήσει σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (άρθρο 754 παρ. 2 Κ.Πολ.Δ. και 318 ΚΠολΔ).

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 316 του Κ.Πολ.Δ., αν η απόφαση είναι διατυπωμένη με τρόπο που γεννά αμφιβολίες ή είναι ασαφής, το δικαστήριο που την έχει εκδώσει μπορεί, αν το ζητήσει κάποιος διάδικος, να την ερμηνεύσει με νέα απόφαση, έτσι που η έννοιά της να γίνει αναμφίβολη, η ερμηνεία όμως δεν μπορεί ποτέ να αλλάξει το διατακτικό της αποφάσεως που ερμηνεύεται. Όπως προκύπτει από τη διάταξη αυτή, η ερμηνεία γίνεται από το ίδιο το δικαστήριο που έχει εκδώσει την αρχική απόφαση και με την ίδια διαδικασία, χωρίς χρονικό περιορισμό και μόνον ύστερα από αίτημα διαδίκου και όχι αυτεπάγγελτα. Η ερμηνεία αποβλέπει στην αποκατάσταση του αληθινού νοήματος της αποφάσεως, εφόσον αυτό δεν είναι κατανοητό από τους διαδίκους, για το λόγο ότι η διατύπωση είναι ασαφής ή αμφίβολη και έτσι με την ερμηνεία αίρονται οι ασάφειες και οι αοριστίες της διατυπώσεως των σχετικών σημείων της αποφάσεως με την επεξήγηση της αληθούς έννοιας και της αποκατάστασης του ακριβούς νοήματος αυτών. Αμφίβολο κατ' αρχήν, θεωρείται το νόημα της αποφάσεως, όταν η λεκτική διατύπωση, λόγω των όρων που χρησιμοποιήθηκαν, οδηγεί σε διάφορες ερμηνευτικές εκδοχές, ενώ η ασάφεια της αποφάσεως πρέπει να είναι τέτοια ώστε να δυσχεραίνεται ή να καθίσταται αδύνατη η κατανόηση αυτής ή η εκτέλεσή της ή και η οριοθέτηση του

ουσιαστικού δεδικασμένου που απορρέει από αυτή. Το δικαστήριο, ενώπιον του οποίου εισάγεται η αίτηση ερμηνείας δικαστικής αποφάσεως θα εξετάσει, σε πρώτη φάση, αν πράγματι η απόφαση είναι ασαφής, αόριστη και με αμφίβολο νόημα. Μόνο τότε, ήτοι, αν διαγνωστεί ότι η απόφαση δεν είναι «σαφής» αλλά έχει ανάγκη ερμηνείας, θα προχωρήσει στην ερμηνεία της αποφάσεως, αναζητώντας την αληθινή βούληση του δικαστή (και όχι το νόημα της αποφάσεως καθ' εαυτό), λαμβάνοντας υπόψη, εφόσον είναι αναγκαίο και τα διαδικαστικά έγγραφα της δίκης, κατά την οποία εκδόθηκε η ερμηνευμένη απόφαση (αγωγή, προτάσεις και λοιπά έγγραφα της δίκης εκείνης). Δεν ερευνάται, δηλαδή, πως ήταν ορθό να αποφανθεί το δικαστήριο κατά τη δίκη εκείνη, αλλά πως πράγματι αποφάνθηκε. Νομικές ή ουσιαστικές πλημμέλειες της αποφάσεως δεν είναι δυνατόν να καλυφθούν με τη μέθοδο της ερμηνείας και συνεπώς δεν επιτρέπεται, κατά την ερμηνεία, η επανεκτίμηση των αποδείξεων που είχαν διεξαχθεί τότε, ούτε το δικαστήριο έχει εξουσία, με ερμηνεία ή προσθήκη νέας διάταξης, να αλλοιώσει την ουσία της αποφάσεως και την έννοια αυτής, ούτε να συμπληρώσει παραλείψεις σε αιτήματα που υποβλήθηκαν από τους διαδίκους, διότι αυτό αντίκειται στους κανόνες του δεδικασμένου. Το δικαστήριο, κατά την ερμηνεία της αποφάσεώς του, περιορίζεται στην επεξήγηση της αληθινής έννοιάς της, ήτοι στον καθορισμό των αόριστων και στην αποσαφήνιση των ασαφών σημείων του διατακτικού της ή και των αιτιολογιών της, όταν οι τελευταίες επέχουν θέση διατακτικού, χωρίς όμως να αλλάξει το διατακτικό της αποφάσεως (Α.Π. 1735/2014, Α.Π. 1235/2014). Επισημαίνεται, ότι κατά τον συνδυασμό των προαναφερόμενων διατάξεων των άρθρων 315 και 316 Κ.Πολ.Δ. προκύπτει ότι, όπου χωρεί διόρθωση δικαστικής απόφασης, δεν χωρεί ερμηνεία αυτής και αντίστροφα (Α.Π. 359/2017). Κατά την ερμηνεία, τέλος, δεν αναζητείται η βούληση των δικαστών, που εξέδωσαν την ερμηνευτική απόφαση, με βάση τα στοιχεία γενικά της δίκης (Α.Π. 1479/2019, Α.Π. 962/2017, Α.Π. 75/2017).

Περαιτέρω, με την αιτιολογική έκθεση του Ν. 3869/2010 «Η εισοδηματική στενότητα, τα υψηλά επιτόκια στο χώρο ιδίως της καταναλωτικής πίστης, οι επιθετικές πρακτικές προώθησης των πιστώσεων, ατυχείς προγραμματισμοί,

απρόβλεπτα γεγονότα στη ζωή των δανειοληπτών (απώλεια εργασίας κ.α.), αποτέλεσαν παράγοντες που, δρώντας υπό την απουσία θεσμών συμβουλευτικής υποστήριξης των καταναλωτών σε θέματα υπερχρέωσης, συνέβαλαν ανενόχλητα στην αυξανόμενη υπερχρέωση νοικοκυριών, που αδυνατώντας στη συνέχεια να αποπληρώσουν τα χρέη τους, υπέστησαν και υφίστανται τις αλυσιδωτά επερχόμενες καταστροφικές συνέπειές της. Σημαντικό μέρος των πολιτών έχει οδηγηθεί σήμερα στην περιθωριοποίηση, καθώς μη διαθέτοντας σοβαρή αγοραστική δύναμη και δυνατότητα απεγκλωβισμού από την υπερχρέωση δεν είναι σε θέση να σχεδιάσει τη συμμετοχή του στην οικονομική και κοινωνική ζωή. Η υπερχρέωση αναδεικνύεται πλέον ως ένα από τα μεγαλύτερα κοινωνικά προβλήματα στη χώρα μας και ως σύγχρονο κοινωνικό κράτος δικαίου έχουμε ευθύνη να αντιμετωπίσουμε. Κανείς δεν μπορεί να αγνοεί την αδήριτη ανάγκη να δοθεί η πραγματική δυνατότητα στους υπερχρεωμένους καταναλωτές και επαγγελματίες να πραγματοποιήσουν πλέον ένα νέο οικονομικό ξεκίνημα στη ζωή τους Η δυνατότητα της ρύθμισης για το φυσικό πρόσωπο των χρεών του με απαλλαγή από αυτά βρίσκει τη νομιμοποίησή της ευθέως στο ίδιο κοινωνικό κράτος δικαίου, που επιτάσσει να μην εγκαταλειφθεί ο πολίτης σε μία χωρίς διέξοδο και προοπτική κατάσταση, από την οποία άλλωστε και οι πιστωτές δεν μπορούν να αντλήσουν κανένα κέρδος. Μία τέτοια αλλαγή χρεών δεν παύει όμως να εξυπηρετεί και το ευρύτερο γενικό συμφέρον, καθώς οι πολίτες επανακτούν ουσιαστικά μέσω των εν λόγω διαδικασιών την αγοραστική τους δύναμη προάγοντας την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα, ενώ στόχος των εν λόγω διατάξεων είναι η επανένταξη του υπερχρεωμένου πολίτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας, που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών, που αδυνατεί να αποπληρώσει. Η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών αποβλέπει στην προκειμένη περίπτωση στη δυνατότητα μιας δεύτερης ευκαιρίας στο υπερχρεωμένο φυσικό πρόσωπο για ένα νέο οικονομικό ξεκίνημα, χωρίς τα ανυπέρβλητα βάρη του παρελθόντος, με τη δυνατότητα απαλλαγής από υπερχρεώσεις που έχει αναλάβει, εφόσον για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα εξαντλήσει τις δυνατότητες ικανοποίησης των πιστωτών του. Η (μερική έστω) ικανοποίηση των πιστωτών από το εισόδημα του οφειλέτη για μία συγκεκριμένη χρονική περίοδο προβάλλει ως δοκιμασία και επίδοση του οφειλέτη, προκειμένου

**3ο φύλλο της με αριθμό 13 /2024 απόφασης του Ειρηνοδικείου Λαυρίου
(Διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας)**

να επιτύχει με το πέρας αυτής το ευεργετικό αποτέλεσμα της απαλλαγής των χρεών. Το νομοσχέδιο δίνει μία ρεαλιστική προοπτική απεγκλωβισμού από τα χρέη σε όλους τους υπερχρεωμένους πολίτες. Διασφαλίζει στα υπερχρεωμένα νοικοκυριά που θα θελήσουν να αξιοποιήσουν τις ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου ένα ελάχιστο επίπεδο οικονομικής διαβίωσης. Με μία πρωτοποριακή ρύθμιση λαμβάνει ιδιαίτερη μέριμνα για τη διατήρηση και προστασία της κύριας κατοικίας των οφειλετών, αφού επιτρέπει σε αυτούς να την εξαιρέσουν από τη ρευστοποίηση της περιουσίας τους. Τούτο δε υπό όρους και διαδικασίες που δεν θίγουν τα συμφέροντα των πιστωτών».

Με την κρινόμενη αίτηση η αιτούσα εκθέτει ότι με την υπ` αριθ. 103/2018 τελεσίδικη απόφαση του Ειρηνοδικείου Λαυρίου έγινε δεκτή η αίτησή της περί υπαγωγής της στο Ν. 3869/2010, ρυθμίστηκε το σύνολο των οφειλών της έναντι της πρώτης των καθ' ων, ειδική διάδοχο σε απαιτήσεις της οποίας αποτελεί η δεύτερη των καθ' ων, κατ' άρθρο 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 και εξαιρέθηκε της εκποίησης η κύρια κατοικία της, για τη διάσωση της οποίας ορίστηκε να καταβάλει το 40% της αντικειμενικής αξίας της, ήτοι το ποσό των 49.668,61 ευρώ. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού ορίστηκε να γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ο δε χρόνος εξόφλησής του ορίστηκε σε 20 χρόνια. Οι μηνιαίες καταβολές επί 20 χρόνια ορίστηκε να αρχίσουν μετά τη λήξη της περιόδου χάριτος δηλαδή αυτή της 3ετίας των καταβολών του άρθρου 8 παρ.2 Ν. 3869/2010 (εκ ποσού 100€ μηνιαίως για 36 μήνες από την δημοσίευση της απόφασης την 28-3-2018), και ότι θα ανέρχονται στο ποσό των 206,96 ευρώ το μήνα και επί 240 μήνες (20 χρόνια X 12). Ότι η ανωτέρω διατύπωση είναι ασαφής όσον αφορά τον υπολογισμό του μέσου επιτοκίου στεγαστικού δανείου και πρέπει να ερμηνευτεί. Για τους λόγους αυτούς αιτείται να ερμηνευτεί το διατακτικό της ως άνω απόφασης και να διευκρινισθεί ότι το επιτόκιο θα πρέπει να υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση που επιβλήθηκε από το

Δικαστήριο και όχι στο συνολικό κεφάλαιο που ορίστηκε να καταβληθεί, δηλαδή εν προκειμένω στο συνολικό ποσό των 49.668,61€.

Με το περιεχόμενο αυτό η κρινόμενη αίτηση αρμόδια καθ' ύλη και κατά τόπο φέρεται προς εκδίκαση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου (άρθρο 317 παρ. 2 ΚΠολΔ) κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 318 παρ. 1 εδ. α' ΚΠολΔ) και είναι παραδεκτή και νόμιμη, στηριζόμενη στο άρθρο 316 ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από τα έγγραφα που προσκομίζει και επικαλείται με τις προτάσεις της η αιτούσα, αλλά και απ' όλη τη διαδικασία αποδείχτηκαν τα ακόλουθα: Με την με αριθμό 103/2018 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού έγινε δεκτή η αίτηση της αιτούσας περί υπαγωγής της στον Ν. 3869/2010, ρυθμίστηκαν τα χρέη της για χρονικό διάστημα 36 μηνών με τον ορισμό μηνιαίων καταβολών ποσού 100€ ως προς τη ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 και εξαιρέθηκε της εκποίησης η κύρια κατοικία της και συγκεκριμένα μία μονοκατοικία, επιφάνειας

ανήκει κατά πλήρη κυριότητα σε ποσοστό 100%. Για τη διάσωση αυτή ρυθμίστηκαν μηνιαίες καταβολές ποσού διακοσίων έξι ευρώ και ενενήντα έξι λεπτών (206,96 ευρώ) επί 240 μήνες. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων ορίστηκε να γίνεται εντός του πρώτου πενθημέρου κάθε μήνα αρχής γενομένης από τον πρώτο μήνα μετά τη λήξη των καταβολών του άρθρου 8 παρ.2 του Ν. 3869/2010, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Πράγματι, η διατύπωση της ανωτέρω απόφασης, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου, είναι ασαφής και χρήζει ερμηνείας, καθόσον δεν διευκρινίζεται εάν το επιτόκιο θα πρέπει να υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση ή στο συνολικό κεφάλαιο. Σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη στην αρχή της απόφασης αυτής, βασικός στόχος του Ν. 3869/2010 ήταν η διάσωση της κύριας κατοικίας του υπερχρεωμένου δανειολήπτη, όπου αυτή υφίσταται. Επιπλέον, η επιλογή της εκούσιας δικαιοδοσίας, με το ευρύ ρυθμιστικό της πεδίο και τις πέραν

**4ο φύλλο της με αριθμό 13 /2024 απόφασης του Ειρηνοδικείου Λαυρίου
(Διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας)**

του συζητητικού συστήματος εξουσίες που παρέχει στον δικάζοντα, σαφώς υποδηλώνει ότι απομακρυνόμαστε έστω ως ένα βαθμό από την τραπεζική ορολογία με τη στενή έννοια. Αλλά και ο ίδιος ο νόμος αναφέρει ότι οι μη εμπραγμάτως εξασφαλισμένες οφειλές σταματούν να εκτοκίζονται, πράγμα που δεν συνάδει με τα τραπεζικώς ισχύοντα. Συνεπώς, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο Νομοθέτης ορίζοντας το ως άνω επιτόκιο ουσιαστικά είχε υπόψη του την μεταβαλλόμενη σε βάθος χρόνου αξία του χρήματος, ήτοι την αξία που θα είχε η ορισθείσα μηνιαία δόση στο πέρασμα των ετών, κατά την οποία διαρκεί η υποχρέωση καταβολής του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, ήτοι μετά από 20 έως 35 χρόνια, ανάλογα με την περίπτωση. Ως εκ τούτου, και λαμβανομένου υπόψη του γενικότερου σκοπού του Ν. 3869/2010, όπως αυτός αποτυπώνεται στην προεκτεθείσα αιτιολογική του έκθεση, ο οποίος σκοπός είναι πρωτίστως η επανένταξη του υπερχρεωμένου πολίτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής του ελευθερίας, που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών που αδυνατεί να αποπληρώσει, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι το επιτόκιο θα υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση, που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο, διότι μόνο έτσι εξυπηρετείται ο ανωτέρω σκοπός του Νόμου. Εξάλλου, καθώς ο Νομοθέτης ρητά πλέον ορίζει, ότι ο οφειλέτης υποχρεούται να καταβάλει το μέγιστο της δυνατότητας αποπληρωμής του, η οριζόμενη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 αποτελεί την οροφή και όχι τη βάση υπολογισμού. Αντίθετη ερμηνεία θα είχε ως αποτέλεσμα τον εκ νέου εγκλωβισμό του υπερχρεωμένου δανειολήπτη σε μία κατάσταση, απ' όπου δεν θα μπορούσε να απεγκλωβιστεί, με την καταβολή υπέρμετρων δόσεων πέραν των οικονομικών του δυνατοτήτων και καταστρατηγώντας το σκοπό και το πνεύμα του Νόμου. Κατά συνέπεια, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή και ως κατ' ουσίαν βάσιμη. Συγκεκριμένα πρέπει, να ερμηνευτεί η υπ' αριθ. 103/2018 απόφαση του Ειρηνοδικείου Λαυρίου ως προς τον τρόπο εκτοκισμού της καταβλητέας για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσης μηνιαίας δόσης, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της απόφασης αυτής και να διαταχθεί η σημείωση, κατ' άρθρο 320 ΚΠολΔ, της παρούσας ερμηνευτικής απόφασης στο πρωτότυπο της απόφασης, η οποία ερμηνεύεται ως

και η αναγραφή στα αντίγραφα ή αποσπάσματά της του αριθμού και της ημερομηνίας της ερμηνευτικής απόφασης. Τέλος, η ερμηνευτική απόφαση έχει αναδρομική ισχύ, καθόσον ανατρέχει στο χρόνο δημοσίευσής της ερμηνευθείσας αποφάσεως (Βαθρακοκοίλης, ό.π., σημ. 11, ΕφαΘ 3461/2008, ΕφΠειρ 602/1997, ΕφαΘ 1662/1987) και για αυτό το λόγο αλυσιτελώς αλλά και απαραδέκτως με την παρούσα διαδικασία αιτείται με τις προτάσεις της η αιτούσα να συνυπολογισθούν στη ρύθμιση του άρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010 οι δόσεις, συνολικού ποσού 1.114€, που κατέβαλε δυνάμει της από [REDACTED] Προσωρινής Διαταγής της Ειρηνοδίκου Λαυρίου επί της υπό κρίση αιτήσεώς της, με την οποία καθορίστηκαν προσωρινά οι μηνιαίες δόσεις για την διάσωση της κύριας κατοικίας της. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται, κατ' αναλογική εφαρμογή του άρθρου 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην των καθ' ων η αίτηση.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά τα λοιπά την αίτηση.

ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ την με αριθμό [REDACTED] απόφαση του Ειρηνοδικείου Λαυρίου, και δη το διατακτικό αυτής, ως προς την διάταξή της για την διάσωση της κύριας κατοικίας της αιτούσας, κατά το ότι το αναφερόμενο σ' αυτήν επιτόκιο θα υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο και όχι στο σύνολο του κεφαλαίου που ορίστηκε να καταβληθεί για την παραπάνω αιτία.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ τη σημείωση της παρούσας ερμηνευτικής απόφασης στο πρωτότυπο της ερμηνευομένης απόφασης και την αναγραφή στα αντίγραφα ή αποσπάσματα της τελευταίας του αριθμού και της ημερομηνίας της ερμηνευτικής απόφασης.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στο Λαύριο στις [REDACTED] χωρίς την παρουσία της αιτούσας και του πληρεξουσίου δικηγόρου της.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Ακριβές αντίγραφο
του οποίου θεωρήθηκε η
σημειωτική και η έκδοση κατά
τη σειρά της παραγωγής
Λαύριο 26/3/2024
Γραμματέας

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

